Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pbauit ad celestem militiam. Qui me armauit
z dedit mihi victoriam ad vincendū eos qui nō no
uerunt deum. z ad ponendū veram ab hominationē z
ydola iquibus seducti estis. Hac autē hec audies
reuula i domū suam z enumerauit omnia que audie
rat uiro suo. Urbanus autē est ita commotus ad
iulius filiam. Mane autē fecō sedit publice adiulius
eam. Euntes autē milites conuenerunt sctam ypi
nā de carcere z duxerunt eam ad pretorium. Omis autē
mulieres videntes sctam ynam duci ad pretoriū uoce
magna clamabant dicentes. Deus hui ifantis
audiuit eam quia ad dm viuū fugit. Iussit autē
urbanus adduci eam ante tribunal. z dixit ei.
Miserere ynā tui. quia filia mea es. Accede et
adora deos ut pmitti tibi faciant z libent te ab ei
tore qm passa es. Iuuo uolui uincere te multi
imlitis tormentis. ynā respiciens ad celum ora
uit ter z dix. Magnas mihi dne pstas z dixit.
Impudice z tirannie urbane quid me vocas filia.
Quid ad te natū est demonū est. Nec pater
eū meus es tu. Urbanus repletus furore
pcepit eam expoliare z cruciare eius tenera me
bra. Multis autem horis cruciabat. s. cristina
et erant qui cruciabant eam duodecim. z fece
runt ictiando. Hac autē eius urbanus iussit
eam torqueri. Cum q torquet cepit de ca
mib pprys. z ifacrem ipsius pris proiecit. dicens